Dinsdag 29 Augustus 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang No. 4295

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Hierboven ziet men de kopstukken van de conferentie te Dumbarton Oaks (Washington). Van l.n.r.: Sir Alexander Cadogan, Voorzitter van de Britse afvaardiging; Lord Halifax, Britse Ambassadeur in de Verenigde Staten; Cordell Hull, Noordamerikaanse Secretaris van Buitenlandse Zaken; Andrei Gromyko, Russisch Ambassadeur in de Verenigde Staten tevens Voorzitter van de Russische afvaardiging en Edward R. Stettinius Jr., Noordamerikaans Onder-Secreatris van Buitenlandse Zaken en Voorzitter van de Noordamerikaanse afvaardiging.

Over de Marne naar België.

Ploesti's boortorens in zicht.

Duizenden nazies werpen de wapenen neer in Marseille.

DE CONFERENTIE VAN DUMBARTON OAKS.

door

JOHN HIGHTOWER.

De Russische, Noordamerikaanse en Britse afgevaardigden op de conferentie te Dumbarton Oaks werken voor de totstandbrenging van een overeenkomst — mogelijk een driezijdig compromis — voor de meest doeltreffende wijze om een strijdmacht te vormen welke in de toekomst de wereld zal moeten veilig stellen tegen aanvallen van agressieve landen. Terwijl de historische besprekingen de tweede week ingaan wordt vernomen, dat de twee voornaamste ideeën welke tot nu toe naar voren werden gebracht, de volgende zijn:

1) Een Russisch voorstel om een internationaal luchtcorps te vormen. Naar men aanneemt heeft de Russische afvaardiging zich niet onvoorwaardelijk verbonden aan de vorming van een dergelijk corps, doch is zij er sterk voorstandster van met het argument dat men hierin een middel zal hebben om in elk deel van de wereld toe te slaan waar gevaar dreigt.

2) De Noordamerikaanse afvaardiging stelde een plan voor waarbij elk land ten minste een deel van zijn nationale strijdkrachten — lucht- en vlootstrijdkrachten inbegrepen — zal bestemmen om te worden gebruikt overeenkomstig de orders van de internationale veiligheidsorganisatie, doch op aanwijzing van nationale regeringen.

Men gelooft, dat dit Noordamerikaanse plan verband houdt met het algemeen principe, dat de ontwikkeling van een internationale organisatie het best tot stand gebracht kan worden langs lijnen van regionale verantwoordelijkheid om de vrede te handhaven. Door dit plan zal elk land dat instemt geweld te gebruiken wanneer er een beroep op gedaan wordt, dit voornamelijk doen in dat deel van de wereld waar zijn grootste nationale belangen liggen.

Er is ook gesproken over de organisatie van regionale internationale lichamen welke onderschikt zijn aan de wereldomvattende organisatie, ongeveer op de wijze waarop de Pan-Amerikaanse Unie optreedt op het Westelijk Halfrond.

Voor zover bekend zijn de afgevaardigden van de drie landen het erover eens, dat er strijdkrachten moeten worden bestemd voor internationaal politiewerk in zulk een mate, dat geen enkele aanvaller haar zal kunnen evenaren. Er schijnt ook instemming te bestaan over de noodzaak voor de vestiging van een militaire organisatie onder een wereldorganisatie, welke ongeveer hetzelfde doel zal hebben als de Gezamenlijke Brits-Noordamerikaanse Raad van Stafhoofden, welke thans de oorlogvoering leidt onder algemene machtigingen welke worden gegeven door de Britse en Noordamerikaanse regeringen (Dumbarton Oaks, (AP) 28.8).

DE TOESTAND IN DE BALKAN.

Flora Lewis seint uit Washington:

Van betrouwbare zijde wordt medegedeeld, dat een status, welke die van medeoorlogvoering benadert plus de hoop om Transylvanië terug te krijgen, Roemenië aangeboden werden in de wapenstilstandsovereenkomst, die binnenkort in Moskou ondertekend zal worden. De Geallieerden hebben een strengere houding aangenomen ten opzichte van Bulgarije, aangezien dat land er goedkoop van af poogde te komen bij het uittreden uit de oorlog en naliet zich tegen de Duitsers te keren gelijk Roemenië gedaan heeft. Deze houding van de Noordamerikaans-Brits-Russische politiek in de Balkan nam vorm aan nadat de Noordamerikaanse Secretaris van Buitenlandse Zaken Cordell Hull op een persconferentie mededeelde, dat Noordamerikaanse diplomatieke en militaire vertegenwoordigers waarschijnlijk deel zullen nemen aan de ondertekening van de wapenstilstand met Roemenië. Hull zeide ook, dat de Geallieerde regeringen de laatste tijd in contact zijn geweest met Bulgaarse autoriteiten Men veronderstelt dat de voorwaarden nog niet ingeleverd zijn te Sofia, doch men verwacht, dat de eisen zullen omvatten de terugtrekking van de bezettingstroepen uit Hellas en Joegoslavië, de demobilisatie van de Duitse strijdkrachten in Bulgarije, de teruggave aan Hellas van Thracië en de gebieden in Macedonië, welke door Hitler aan Bulgarije werden geschonken en waarschijnlijk het recht van doorgang voor de Geallieerde troepen (Washington, (AP) 28.8).

WAAR IS PETAIN?

Een bericht van de Zwitserse grens, dat in de „Gazette" van Lausanne gepubliceerd werd, zeide, dat Pétain Zondag wederom teruggevoerd werd naar Morvillars van waar hij Vrijdag door de Duitsers verwijderd was. Het convooi van den Maarschalk werd door Duitse soldaten geëscorteerd naar het dorp nabij de Zwitserse grens, dat thans het aanschijn van een fort heeft. Volgens het bericht bewaakt de SS elke straat. Er zijn prikkeldraad- en tanksversperringen gevestigd (Bern, (AP) 28.8).

GEMEENTERAAD GEARRESTEERD.

De radio van Algiers meldde, dat de gehele Gemeenteraad van Parijs gearresteerd werd door de Franse strijdkrachten van het binnenland (Londen, (AP) 29.8).

NAAR BELGIE.

Generaal Patton heeft een wig vooruitgeschoven ongeveer 20 km. ver over de Marne van Meaux naar Civergnon. Civergnon ligt 32 km. van Soissons en Compiègne aan de rivier de Aisne. Deze opmars naar de Belgische grens heeft den Duitsers hun laatste hoop ontnomen om stand te houden aan de Marne. Met bliksemsnelle vaart is het front naar de Aisne verplaatst. Met de Somme vormt de Aisne de laatste schakel naar de historische weg der Ardennen, waarlangs de invasies tussen Frankrijk en Duitsland steeds plaats vinden.

De Noordamerikanen hebben tegelijkertijd Chateau Thierry in het nauw gebracht; dit is de plaats, waar hun vaders de Duitsers op 21 Juni 1918 in de pan hakten.

De grote boog van 120 km. rondom Parijs schuift hierdoor in Noordelijke richting tussen de Seine en de Marne naar punten, die op 32 km. van Chalons sur-Marne en Vitry-le-Francois (ook aan de Marne) liggen. Ze zitten zodoende op ongeveer 55 km. van Rheims. (Geallieerde hoofdkwartier, (AP) 29.8).

BIJ DE GOTISCHE LINIE.

Langs de gehele Oostelijke helft van het Italiaanse front trokken onderdelen van het achtste leger op naar een punt, dat ongeveer 170 meter van een reusachtige betonnen en stalen versterking gelegen is in de Gotische linie bij de kust der Adriatische zee. Het hoofdkwartier meldt, dat voetvolk en tanks voort weten te komen langs een gehele sector. De Polen vechten langs de kust en hebben de stad Fano bezet. Ook hebben ze de Zuidelijke oever van de rivier de Arzilia in hun macht. Meer naar het binnenland toe trokken troepen, waarbij gepantserde delen, over deze rivier heen. (Rome, (AP) 29.8).

Het nieuws van vandaag

De legers der Geallieerden zijn thans ook de Marne overgestoken in een plotselinge opmars naar België zodat de mogelijkheid, dat de nazies stand zouden kunnen houden aan deze rivier, thans vervlogen is. Verschillende steden langs de Marne zijn veroverd en men nadert al Chateau Thierry waar in Wereldoorlog I de Duitse verdediging instortte. De Duitsers weten blijkbaar niet wat zij van deze nieuwe Geallieerde opmars moeten verwachten.

Zendt Eisenhower zijn strijdkrachten reeds regelrecht naar Duitsland via de oude invasieroute door België en Luxemburg? Of zal Generaal Patton die de aanval uitvoert weer naar zee zwenken?

Om het antwoord op deze vragen te weten zal men waarschijnlijk moeten afwachten om te zien wat de Geallieerde troepenmachten gaan doen, die reeds enkele bruggehoofden over de Seine gevestigd hebben ten Westen van Parijs.

Het Geallieerde Hoofdcommando meldt heden slechts, dat de bruggehoofden uitgebreid zijn en het enige gebied ten Zuiden van de rivier in Duitse handen het gebied is tussen Elbeur en de zee. De Geallieerde luchtmacht doet intussen alle pogingen om de vijandelijke verkeerslijnen in Noord-West Europa te ontwrichten. Doelen in België en Nederland, waaronder Nijmegen, werden gisteren gebombardeerd.

In Zuid-Frankrijk wordt het Geallieerde gebied gestadig uitgebreid. Behalve in Noordelijke richting schijnt men nu ook te trekken in de richting van Italië. Nice was nog maar een steenworp ver, volgens de berichten van hedenmorgen. In Marseille hebben duizenden nazies de wapenen neergelegd. In de sector van de Adriatische kust aan het Italiaanse front worden de Geallieerde stellingen ook verbeterd; men stuit reeds op de eerste verdedigingswerken van de Gotische linie.

In Roemenië en Transylvanië vervolgen de Russen hun gestadige opmars waarbij zij honderden plaatsen innemen. De boortorens van de olievelden te Ploesti zijn reeds in zicht. De stad Braila aan de Donau is veroverd, evenals de Zwarte Zeehavens Tulcea en Sulina, als gevolg van schitterend uitgevoerde landingsverrichtingen der Russen.

De Noordamerikaanse Secretaris van Buitenlandse Zaken, Cordell Hull, heeft op een persconferentie te kennen gegeven , dat spoedig de wapenstilstand met Roemenië te Moskou getekend zal worden. Met de Bulgaarse autoriteiten is men al enige dagen in contact.

Stalin, Michie en Van de Laarschot.

Hiernevens leest men de plannen van Rusland en de Verenigde Staten ten aanzien van het bewaren des vredes, zoals beide landen die op Dumbarton Oaks geopperd hebben. Hoewel het Noordamerikaanse plan humaner klinkt is het zeker niet doeltreffend. Uit de discussie Van de Laarschot-Seppen-Een Zeeofficier enige tijd geleden in dit blad gevoerd is wel heel duidelijk gebleken, dat een internationaal leger een onmogelijkheid moet worden geacht Van de Laarschot wees op de moeilijke situatie, dat een internationaal leger, waarin bijvoorbeeld Fransen, tegen Frankrijk zou moeten optrekken. Dit is wel het sterkst mogelijke voorbeeld, maar het blijkt toch wel, dat de deskundigen over het algemeen Van de Laarschots opinie huldigen.

Rusland daarentegen wil het meest vooruitstrevende: een soort internationale luchtpolitie, een factor, die wij bij onze bespreking (leger, politie, vloot) feitelijk niet hebben kunnen laten behandelen, omdat hiervoor op Curaçao geen deskundige te vinden was.

Inmiddels is een boek verschenen, „Keep the peace through air power" van Allan A. Michie, waarin dit onderwerp, dat het meest realistische land van de grote vier thans blijkt voor te staan, wordt behandeld. Michie zegt, dat de Verenigde Volken de oorlog onmogelijk moeten maken. Op zichzelf is dit al een onmogelijkheid, gezien de zondigheid van den mens, die ten kwade geneigd is en die in het particuliere leven, waarvan de internationale samenleving een uitbreiding is, zelfzuchtig en egoistisch leeft. De optimist Michie wil Duitsland en Japan volkomen ontwapenen en onder toezicht stellen. Door controleurs moet worden nagegaan of deze landen zich er steeds aan houden. Zo niet, dan komt de luchtpolitie — 200.000 man slechts met 5000 vliegtuigen volgens Michie, waarvan de helft in Europa en de andere helft in het Verre Oosten gestationneerd — in actie. Deze luchtmacht is niet internationaal in de gewone zin. Zij bestaat uit vier afdelingen, van elke der Vier Groten een, die eerst bij het in actie treden onder één bevelhebberschap komen. Bij inbreuk op wat de overwinnaars zeggen, geeft deze internationale politie eerst kennis, dat zij dan en dan op zal treden. Deze kennisgeving zal omvatten de eis tot uitlevering van alle gemaakte wapenen, vernietiging van de machines, plannen enz., enz. Is dat op het gestelde tijdstip niet geschied, dan volgt een tweede waarschuwing, teneinde de omwonende bevolking gelegenheid te geven van haar „collectieve verantwoordelijkheid" te laten blijken d.w.z. in opstand te komen en de vredebrekende fabriek zelf onschadelijk te maken. Als dat niet gebeurt, zullen de politievliegtuigen elke dag bombarderen tot aan de eis voldaan is. Burgerlevens komen practisch niet in gevaar, want door de waarschuwingen kan men zorgen uit de buurt te zijn.

De zwakte van dit boek en van Dumbarton Oaks is gelegen in de onzekerheid of er geen breuk zal komen in de onderlinge verhoudingen der Grote Vier. De historie leert iets omtrent politieke bondgenootschappen. En als dit zou gebeuren, zou Van de Laarschots opmerking ten aanzien van de onmogelijkheid van een internationaal leger, overgenomen door Zee-officier voor de vloot, ook voor dit internationale politie-luchtleger gelden, dat trouwens slechts in zoverre internationaal is, dat het een dwangmiddel is in de handen van enkele Groten.

BOMBARDEMENTEN OP NEDERLAND.

De Noordamerikaanse luchtmacht die in Engeland haar bases heeft, bombardeerde Nederland, België, Noord Frankrijk en West Duitsland. Maandagmiddag stegen vier honderd jachtvliegtuigen op en Thunderbolts, Mustangs en Lightnings bombardeerden de vliegvelden van Nijmegen tot Frankfort. (Aneta).

Pius XII over de Vrede en Wederopbouw.

De Volkenbond moet meer een Juridisch Instituut zijn dan een Politiek Instrument.

Redacteur Gonella vat samen wat de Paus over de na-oorlogse wereld gezegd en geschreven heeft.

Tezelfder tijd, dat het ene congres na het andere gehouden wordt, dat de conferenties van Atlantic City, van Philadelphia, van Bretton Woods en Dumbarton Oaks gehouden worden in de luchtige omgeving van comfort en genot waar staatslieden zich het best thuis gevoelen om over de toekomst van de wereld te praten en verder te dineren en te lunchen, te drinken en te tennissen, verschijnt tegelijk met Sumner Welles „The Time for Decision" (Dagblad Amigoe di Curaçao van 12 Augustus 1944), een boek over den kluizenaar van het Vaticaan, Paus Pius XII. **Professor Dr. Guido Gonella**, oud-hoogleraar in de wijsbegeerte van het recht en van 1933 tot 1944 als redacteur aan de „Osservatore Romano" verbonden, heeft hetgeen de Paus gezegd en geschreven saamgevat in een boek **„A World to Reconstruct. Pius XII on Peace and Reconstruction"**. Het boek, ruim 300 bladzijden dik, is uitgegeven onder de auspiciën van het Noordamerikaanse Bisschoppelijke Comité ter bestudering van de Pauselijke Vredespunten door **The Bruce Publishing Company** te Milwaukee, Wisconsin en kost $ 3,50. Dit boek is nog niet opgenomen in de Book-of-the-Month (misschien, waarschijnlijk zelfs, komt het in de Catholic Book of the Month-club), ook zijn nog geen contracten gemaakt om het te laten vertalen of te verfilmen, maar het is er des te belangrijker om.

Hier heeft men niet een boek van iemand, dien men al terstond wantrouwt om zijn naar voren tredend imperialisme. Hier heeft men een boek omtrent iemand, die materiaal niets winnen kan. Professor Gonella, van wien wij juist enkele weken geleden hebben gemeld, dat hij na Rome's bevrijding zijn schuilplaats in het Vaticaan kon verlaten om een benoeming te aanvaarden als redacteur aan „Il **Popolo,"** is een internationaal jurist en zijn commentaar op wat de Paus heeft gezegd en geschreven, is een kostbare aanvulling op de vele boeken, die de laatste tijd over den Paus en zijn werk verschijnen.

In het eerste gedeelte van zijn boek „de Heropbouw van een wereld" behandelt Dr. Guido Gonella, oud-redacteur van de „Osservatore Romano", de Pauselijke Kerstboodschap van 1940. Dit gedeelte voert als titel: „De hervorming van de Internationale Moraal".

„De Opperherder", aldus de schrijver, „wijst op vijf veldslagen die beslist moeten worden, op vijf overwinningen die behaald moeten worden; overwinningen, die beslissend zijn voor het vernieuwen van de geest in de internationale betrekkingen, want het zijn zij die de machten, welke die vernieuwing in de weg staan moeten verwijderen. Zij zijn: de zege over de haat, de zege over het wantrouwen, de zege over de bekrompen nuttigheidsleer, de zege over de kracht die het recht onderdrukt, de zege over het egoisme welke de eensgezindheid vernietigt."

Dr. Gonella wijst op de verplichting van de Staat om te handelen overeenkomstig de rechtvaardigheid, en zegt: „Een staat kan en is in sommige gevallen zelfs verplicht, om zijn eigen belang op te offeren voor het welzijn van de gemeenschap van Staten... De algemene richtsnoer voor elk land moet niet egoisme en exclusivisme zijn, doch het moet een algemeen karakter hebben, zodat het ook voor andere landen een richtsnoer kan zijn.

Ieder land moet zich als het ware moreel vereenzelvigd zien met andere landen, en moet bijgevolg geen enkel land iets aandoen, wat het zelf niet graag aangedaan zou worden".

Internationale samenhorigheid.

De Heilige Vader wijst op de grote noodzaak van solidariteit in de wereld, in de naties zelf en tussen de naties onderling. Wat het laatste betreft schrijft Gonella: „In de internationale solidariteit is er geen plaats voor een fusie van Staten tot een Staat (de droom van het Cosmopolitisme) maar veeleer een federatie van verschillende Staten. Er is in dit geval een meervoudigheid van staten, elke staat blijft wat hij is, hij behoudt zijn individualiteit.

Maar er is tevens een federatie en bijgevolg een vereniging, dat is een samengaan tussen de betreffende staten in verschillende opzichten.

Elke Staat is drager van twee soorten van plichten, plichten jegens zijn burger en plichten jegens andere Staten.

Het tweede deel van het boek is getiteld: „De Heropbouw van de Internationale Orde". Het is gebaseerd op de Kerstboodschappen van 1939 en 1941 waarin de Heilige Vader er onder meer op wijst dat alle volken recht hebben op bescherming van hun leven en hun vrijheid, de rechten van de minderheden beschermd moeten worden, de aardse rijkdommen billijk over de landen verdeeld moeten worden, dat er economische samenwerking zij, dat de totale oorlog uitgeroeid en, dat de verdragen geëerbiedigd moeten worden.

„De Staat heeft niet alleen het recht op zijn eigen veiligheid, maar heeft ook de plicht om samen te werken tot de veiligheid van de andere Staten, en de staat moet de rechten van de andere staten eerbiedigen".

Over het dringende vraagstuk van de overbevolking sprekend dringt schrijver **er bij de naties op aan om „terug te keren tot** regelmatige **emigratie om voor voldoende levensruimte voor het gezin te zorgen."**

De Heilige Vader heeft vooral de nadruk gelegd op twee punten, om te komen tot een stabiele internationale orde, twee onvoorwaardelijke vereisten, t.w. 1) de uitsluiting van elke toevlucht tot de „totale oorlog" en 2) de uitsluiting van de „onbeperkte wedloop in de bewapening".

En om dit doel te bereiken is het nodig: 1) dat men met oprechtheid en eerlijkheid overga tot een geleidelijke beperking van de bewapening; 2) dat men middelen vinde die billijk, eerzaam en doeltreffend zijn, zodat de norm „pacta sunt servanda" weer in ere hersteld wordt bij de betrekkingen tussen de volken; 3) dat men instellingen oprichte die een tweevoudig doel zullen hebben nl de getrouwe naleving van de verdragen te waarborgen en in overeenstemming met de beginselen van recht en billijkheid de nodige herzieningen en

THE WRONG DIRECTION.

verbeteringen in zulke Ve..ra-gen te bevorderen.

Internationale instellingen.

Dr. Gonella wijst er op dat de Paus een collectieve organisatie van het internationale leven voorstaat.

„De Paus", zo zegt hij, „heeft gewezen op de noodzakelijkheid van internationale **instellingen**".

Om een stabiele internationale orde te verzekeren, moeten er andere middelen gebezigd worden, dan die welke tot nu toe met zo weinig succes aangewend zijn geworden. Wij hebben instellingen nodig die nieuwe initiatieven aankweken, en uitwerken.

Deze instellingen moeten veeleer een juridisch karakter hebben en niet allereerst een politiek karakter zoals de Volkenbond.

„Het spreekt vanzelf", zo vervolgt het boek, „dat een Vereniging van Staten de beschikking moet hebben over middelen om de eerbied voor het internationaal recht at te dwingen van hen die dit overtreden en zodoende de ordelijke betrekkingen tussen de volken verstoren". Maar eerst moeten deze instellingen tot volle rijpheid gekomen zijn, d.w.z. ze moeten in het bezit zijn van de middelen waarmede zij eerbied voor de wetten willen afdwingen.

„Want wanneer men zich uitgeeft voor beschermer en verdediger van de rechten van de volken en men bezit niet de macht om werkelijk zulk een bescherming en verdediging te geven, kan dit maar één funest gevolg hebben, dat de eenvoudigen en de zwakken bedrogen en de sterken en machtigen bevoordee worden."

Zedelijke beginselen.

In zijn laatste hoofdstuk zegt Dr. Gonella, dat elke nieuwe orde, wil zij blijvend en nuttig zijn, gegrond moet zijn op morele beginselen, en hij wijst er verder op dat de Heilige Vader het Geloof „de hoeksteen van een internationale orde die geschraagd wordt door de rechtvaardigheid" noemt.

„De hoop van de wereld, zo schrijft hij ligt in een Vereniging van Volken, verbonden volgens de wetten van het Christendom".

als volgt opgesteld:

Rack
Zwakke Van Zweden
Mac Donald Echteld Hasselbank
Van Dams Amstelveen De Meza
Fokké Cairo

De rust ging in met 1 — 0 voor Suriname, gemaakt uit een strafschop door Zwakke. Na de rust bracht Dagadan de stand op 1 — 1 uit een hoekschop, nadat een schot van Berkenveld door den Surinaamsen doelman overgeslagen was.

Bij een branding voor het Curaçaose doel werd de bal vallend aangeraakt door een Curaçaosen achterhoedespeler. De scheidsrechter besliste wederom voor strafschop waartegen de Curaçaoënaars protesteerden. Een Curaçaose speler pakte de bal en trapte die van het veld, volgens de verschillende bladen. Een ander raakte handgemeen met iemand uit het publiek, doch de wedstrijd werd voortgezet niettegenstaande dit incident. Tegen het einde maakte Dagadan („de dikke Jansen") de gelijkmaker zodat de wedstrijd met 2 — 2 eindigde.

Curaçao speelde sterker, vooral na de rust

De bladen melden, dat het Woensdagmiddag geregend had zodat het veld wat glibberig was, doch dat de Curaçaose spelers zich buitengewoon wisten aan te passen aan het veld.

Het officiële Surinaamse elftal is als volgt:

Knel
Paton Lieuw-On
Babel Leeuwin Babb
Belgrave Nelom Samson
De Clerq Spier

De reserves zijn: Rack (Doelman), Zwakke (achterspeler), Echteld, Mac Donald en Brasdorp (middenspelers), Van Dams, De Meza en Fokké (voorspelers). Blijkbaar heeft dit elftal Vrijdag tegen Curaçao verloren en Zondag van Aruba gewonnen

CURAÇAO

INDIEN GEEN NEDERLANDSE....

De financiële redacteur van het Venezolaanse blad „La Esfera" verzekert, dat Nederlandse schepen weigeren om vracht in te nemen voor Venezolaanse havens of de vracht met tegenzin aannemen en haar dan op Curaçao achterlaten. Het artikel wijst er op, dat zekere prioriteiten verleend zijn aan Nederlandse schepen wat in- en uitvoer betreft. In 1942 waren van de 172 schepen, die Laguayra binnenkwamen 34 Nederlandse en in datzelfde jaar waren van de 157 schepen, die goederen exporteerden uit Venezuela 20 Nederlandse.

Het blad kon niet verzekeren of deze schepen op de een of andere wijze voorkeur genoten, maar het vraagt dringende maatregelen om een voldoende aantal schepen te verkrijgen, dat Venezolaanse havens aandoet. Indien er geen Nederlandse gegadigden zijn, dan maar andere.

DE LAATSTE ZAK.

De laatste Duitse zak tussen Seine en Risle is practisch gezuiverd van nazies, seint de Aneta-correspondent bij de Nederlandse troepen in Normandië.

DE WEDSTRIJDEN IN SURINAME.

Surinaams B elftal speelde gelijk met Curaçao.

Eerst thans blijkt uit Surinaamse kranten die gisteren ontvangen werden, dat Curaçao op Woensdag laatstleden een wedstrijd speelde tegen een Surinaams B elftal, waarvan de uitslag 2 – 2 was. Zoals men weet deden hier geruchten de ronde volgens welke Curaçao tegen een elftal van de schutterij gespeeld zou hebben en daarbij gewonnen. Deze geruchten blijken echter onwaar te zijn.

De Curaçaose combinatie, welke tegen het Surinaamse B elftal uitkwam, was als volgt opgesteld:

Salcedo
Davelaar Confesor
Pietersz Mercera Da Costa
Gomez
Juliana Jansen F. Jansen Heiliger
Berkenveld

Zoals men ziet deden verschillende reserve-spelers van Curaçao aan deze wedstrijd mee.

Het Surinaamse B elftal was

SCHORSING VAN C.V.B.-BESTUURSLID GEËIST.

De voetbalvereniging Jong Holland heeft bij het Bestuur van de C.V.B. geprotesteerd naar aanleiding van het ingezonden stuk in dit blad van den Heer A. J. Maduro, lid van het C.V.B.-bestuur. De vereniging beschuldigde den Heer Maduro ervan te hebben bekend gemaakt wat in een geheime vergadering besproken werd, zonder daarvoor de bevoegdheid van het C.V.B.-bestuur **te hebben.**

Dies eiste Jong Holland schorsing van het betrokken Bestuurslid overeenkomstig de bepalingen van het Huishoudelijk Reglement.

Rook stijgt op van een Japanse olie-opslagplaats ten Noorden van Garapan op het eiland Saipan in de Marianen voordat Noord amerikaanse mariniers de stad en het eiland veroverden. Men kan Geallieerde oorlogsschepen voor de kust zien liggen.

Buitenland

VOORRADEN VOOR PARIJS

door

HOWARD COWAN.

Parijs verlangt voedsel — dat kunnen en zullen de Geallieerden het geven. Doch het wenst thans ook, dat de wanordelijke elementen der Maquis en Franse strijdkrachten van het binnenland in toom zullen worden gehouden. De Geallieerden zijn vastbesloten, dat De Gaulle dât vraagstuk moet oplossen.

Heden (Maandag) — ongeveer 72 uren nadat Parijs bevrijd werd — is de stad nog in rep en roer. Fanatieke jongelieden zwaaien met geweren of machinegeweren in de ene hand, terwijl zij met de andere automobielen besturen die in wilde vaart door de straten rijden. Af en toe barst nog geweervuur los en er hebben ook vuistgevechten tussen de Fransen zelf plaats.

De straten zijn lang geen toonbeeld van orde. De meerderheid der Maquis en Franse strijdkrachten van het binnenland — aldus schatte een bevoegde waarnemer — zijn evenwichtige vaderlanders die een aanvang willen maken met de taak om Parijs en Frankrijk te herstellen tot zijn vóór-oorlogs bestaan. Een klein percentage vormt het „ruiger element", dat niet van plan is de wapenen in te leveren die de Geallieerden onder dekking van de duisternis per valscherm wierpen. De Geallieerden deinzen ervan terug de militaire macht te gebruiken aangezien zij zich daardoor zouden blootstellen aan de beschuldiging, dat zij de nazie-methoden gebruiken.

Hoewel hij opvallend afwezig was bij de parade van Zondag heef Generaal Eisenhower gisteren een bezoek gebracht aan Parijs. Het is bekend, dat De Gaulle aan Eisenhower gevraagd had om twee divisies — een Britse en een Noordamerikaanse — te zenden om deel te nemen aan een parade door de stad en het is niet onwaarschijnlijk, dat Parijs vroeg of laat een vertoning van de Geallieerde macht te zien zal krijgen. Doch de Opperbevelhebber heeft geen teken gegeven, dat hij van plan is de taak over te nemen om politiediensten in de stad te doen verrichten. Een geweldige vloot van bijna 3000 vrachtauto's zal voorraden naar de stad voeren. Men schat, dat voorlopig 75.000 ton per maand aan voedsel naar de hoofdstad moet worden gebracht. Ongetwijfeld is dat wel nodig. Een jeep met vier Noordamerikanen hield gisteren stil voor een luxueus hotel van Parijs en werd ogenblikkelijk belegerd door gelukwensers. Een wierp een fles rode wijn in de jeep en maakte openhartig bekend: „Wij hebben honger. Heb je wat te eten?" Een der Fransen was goed gekleed en zou kunnen doorgaan voor een welvarende dokter, een zakenman of een advocaat. Het was geen aangenaam gezicht nem daar onbeschaamd op straat te zien vragen om voedsel en als een wolf de harde beschuiten uit de soldatenrantsoenen te zien opeten. Hij at zelfs de kruimels die hij opving in zijn linkerhand (Parijs, (AP) 28.8).

HET EERSTE DOEL BEREIKT.

De bevrijding van Pont Audemer aan de Risle was het einde van de Normandische campagne van de Nederlandse troepen. Zij hebben hun eerste doel in de strijd om Frankrijk bereikt, na opgerukt te zijn langs de slechtste wegen van Normandië en de bewoonde gebieden. De Canadese legeroverheden prezen de Nederlanders voor hun belangrijk werk, dat bestond uit de zuivering van het bosgebied. Door de aard van het terrein en het zuiveringswerk was er vrij veel tijd nodig en vorderden de Nederlandse troepen niet zo vlug als andere eenheden die langs de betere kustwegen oprukten. (Aneta)

OMTRENT EEN STEENWORP VAN NICE.

De Oostelijke flank van het leger van Generaal Patch bereikte Vence en Cagnes-sur-mer, dorpen die omtrent een steenworp van Nice liggen. Dat was laat in de middag op Maandag. Deze troepen zijn dus nog ongeveer 16 km. van Monte Carlo verwijderd en ongeveer 32 km. van de Italiaanse grens.

Het garnizoen van Marseille heeft zich onvoorwaardelijk overgegeven, melden de Westelijke troepen. Dit garnizoen heeft het zes dagen vol gehouden en vocht al die tijd man tegen man. Onnoemelijk veel Duitsers zijn hierbij gevallen en duizenden vielen den geallieerden in handen. Marseille, dat taaier is gebleken dan Toulon, geeft den geallieerden goede havengerieven zowel voor de benodigdheden van de veldtocht zelf als ook voor het herstel van de bevrijde gebieden. (Rome, (AP) 29.8).

DE RUSSEN ZIEN PLOESTI.

De olievelden van Ploesti kwamen in zicht, toen de Russen hun opmars in deze richting voortzetten. Het was een grootse opmars, waarbij 150 plaatsen in de Karpathen en de Transylvanische Alpen werden genomen. De weg naar Boekarest ligt thans wijd open. Moskou rekent erop, dat de Sovjet-scharen de Roemeense hoofdstad Woensdag zullen bereiken. De laatste berichten melden, dat de vooruitgeschoven posten der Russen op minder dan 80 km. van Boekarest verwijderd zijn. De Noordelijke arm van het tweede Oekraïense leger ploegde door de pas te Poiana Sarata en drong ongeveer 16 km. in Transsylvanië door. Bretcu werd hierbij genomen. (Moskou, (AP) 29.8).

NEDERLANDERS IN NORMANDIË.

Zelfs de ontploffing van een mijn, vlak voor hem, kon een Nederlandse Rode Kruis-soldaat niet tegenhouden bij de oefening van zijn plicht in Normandië. De Rode Kruis-soldaat moest hulp verlenen aan een Geallieerde eenheid, die door een Duitse mijn was getroffen. Na zijn aankomst ontplofte een tweede verborgen mijn, waardoor de Nederlander in zijn gelaat werd gewond. Hij legde zelf een snelverband aan en hielp toen de andere gewonde. Na zijn terugkeer werd hij zelf in een hospitaal opgenomen.

— Een typisch staaltje van het verlangen der Nederlanders om tegen den vijand te strijden is dat van een 45-jarigen soldaat, waarvan de commandant meende, dat hij te oud was. Maar een weigering was hem niet voldoende. Hij pleitte twee dagen tot de commandant toestemming gaf. Hij vecht nu in Normandië.

— De navigator van een Nederlandse Mitchell moest van zijn zending over Frankrijk terugkeren om een ander doel te bombarderen. Hij was reeds boven de Seine, toen hij bericht kreeg van zijn basis, dat het doel veranderd was. Er waren slechts enkele minuten over, maar de navigator slaagde er uitstekend in zijn koers te wijzigen en het aangewezen doel te bereiken (Aneta).

CARLO LITEN IN HET STRAND HOTEL.

Carlo Liten, die gisteravond met veel artistiek succes te San Nicolas is opgetreden, zal hedenavond (Dinsdag) in het Strand-Hotel nogmaals declameren.

Hoewel er gisteren nog wel enkele open plaatsen waren, is gebleken, dat de ware kunstminnaars van Aruba allen aanwezig waren, toen de voorzitter van de Vereniging Suriname, de Heer Simoons den kunstenaar inleidde. De Heer Liten vertelde hierna eerst een en ander over zijn reis naar Suriname, gelijk hij dit ook voor JPF gedaan had en declameerde vervolgens onder doodse stilte van de aanwezigen een aantal Belgische en Franse gedichten, o.a. Les Cloches, La cathédrale de Rheims, de Drapeau Belge e.a. Ook werd een inzameling voor het Belgische Rode Kruis gehouden, waar niet minder dan 150 G werd vergaard.

Vooral door toedoen van den Gezaghebber zal heden avond in het Strand-Hotel nogmaals een voordracht plaats vinden. Deze begint om 20.30 uur.

— Het Geallieerde Hoofdkwartier maakt bekend, dat de Noordamerikanen het historische Chateau Thierry veroverd hebben en in een snelle opmars van 40 kilometer op één enkele dag Soissons aan de rivier de Aisne veroverd hebben op 110 kilometer van de Belgische grens.

Evenwijdig oprukkende colonnes hebben het gebied van Fismes bereikt op 26 kilometer ten Oosten van Soissons en hebben de Marne verder op twee plaatsen bereikt tussen Chalons en Vitry, minder dan 80 kilometer van Verdun en iets meer dan 160 kilometer van de Duitse grens. De laatste Duitse tegenstand is gebroken in Parijs en het Noordamerikaanse 5e corps heeft het vliegveld Le Bourget veroverd.

— De vergaderden te Dumbarton Oaks hebben heden bekendgemaakt, dat zij een algemene overeenkomst bereikt hebben over de vorm van de internationale organisatie om de vrede te bewaren, welke bestaat uit een Raad van de grote mogendheden plus een aantal kleinere naties.

— Een bericht uit het Hoofdkwartier van het Noordamerikaanse 3e leger meldt, dat de stad Vitry aan de Marne veroverd is. Hierdoor zijn de Noordamerikanen gekomen over de Marne op 160 kilometer ten Oosten van Parijs en slechts 80 kilometer van de grens van Lotharingen. Ten Noord-Oosten van Parijs bevinden de Canadezen zich op enkele kilometers van Rouaan op de weg naar Dieppe.

Andere Britse en Noordamerikaanse bruggehoofden verdiepten zich van 5 tot 8 kilometer ten Noorden van de Seine in de richting van Beauvais. Een bericht van het front meldt, dat op zijn minst 14 installaties voor het afschieten van vliegende bommen ten Zuiden van de Seine zijn ingepalmd.

VANAVOND CONCERT.

Niet morgen.

In tegenstelling met wat op de kaarten gedrukt staat zal niet morgenavond, maar hedenavond (Dinsdag) om 20.45 uur in Roxy de Venezolaanse pianiste Emma Stopello de Aleman een concert geven.

De Advertentie voor de Waffen S. S. en de Landwacht.

Het onderstaande artikel is uit „Het Parool" een van onze oudste sluikbladen. Het stamt van sociaal-democratische zijde. Het is geïnspireerd door talrijke advertenties in de Nederlandse openbare pers, waarbij vrijwilligers gevraagd worden voor de SS-wachtbataljons. Die advertenties hebben de wrange verontwaardiging en de spotzucht van den schrijver opgewekt. Hij zegt:

„Vrijwilligers voor de Waffen SS, die om bepaalde redenen in Nederland moeten blijven, kunnen dienst nemen bij het SS-Wachtbataljon te Amersfoort.

Dat wachtbataljon is een gezellig boel. Wie er bij ingedeeld wordt, valt de eer te beurt de uniform aan te mogen trekken van de Duitse Wehrmacht, die zoals bekend — voor Europa overal overwinningen behaalt. Maar het slagveld behoeft men overigens niet toe. Men heeft immers bepaalde redenen om in Nederland te moeten blijven! Men blijft in Amersfoort of men gaat naar Ommen of naar Vught, zodra de opleiding achter de rug is. En daar moet men dan wacht houden. Daarvoor is men ten slotte in een wachtbataljon.

Het wachtbataljon houdt de wacht bij de Duitse concentratiekampen in Nederland. Dag en nacht staan de SS-mannen van het bataljon met een geweer of een machinegeweer om het kamp heen. Zij hebben opdracht om op iederen gevangene, die te dicht bij de draadafrastering komt, te schieten.

Hun eigen landgenoten mogen zij als schietschijf gebruiken.

President Franklin D. Roosevelt, Generaal Douglas MacArthur en Admiraal William D. Leahy (links naar rechts) rijden in een auto op inspectie in Hawaii bij het bezoek van den President.

Zo helpt ieder op zijn eigen wijze mee om Europa te redden van het bolsjewistische gevaar.

De SS-man, die een gevangene bij een ontvluchtingspoging betrapt en hem neerschiet, krijgt drie dagen extra-verlof en 25 gulden premie. Dat is wel de moeite waard. Er zijn echter weinig gevangenen, die een ontsnappingspoging durven wagen.

Hen zo maar in het wilde weg neer schieten is een beetje bezwaarlijk. Een verstandig SS-man, die wat extra wil verdienen, probeert daarom af en toe een gevangene naar de buitendraad te lokken. Nieuwelingen in de kampen lopen daar wel eens in, zodra zij vlak bij de draad zijn, klinken een paar schoten. Nummer zoveel blijkt dan „tijdens een ontvluchtingspoging gedood te zijn". Zo is er voor flinke kerels altijd wel wat te verdienen, zelfs bij de SS.

In Amersfoort kondigde een SS-man eens van tevoren aan dat hij zich „een week extra verlof bij elkaar ging schieten". Dezelfde avond werden er twee lijken binnengebracht.

Mag het wachtlopen op de duur een beetje eentonig worden, toch is er allerlei afwisseling in het bestaan van een SSman van het wachtbataljon. Niet alleen, dat er af en toe een kameraadschapsavond wordt gehouden, waarbij hij naar hartelust bier en jenever mag drinken, broodjes met ham te eten krijgt en van nationaal-socialistische gramofoonplaten, toespraken en films mag genieten. Maar regelmatig mag hij ook mee met de zogenaamde buitencommando's om toezicht te houden op de gevangenen, die buiten het kamp stenen moeten sjouwen, bomen hakken, hout zagen en dergelijke.

Onder het werk in het bos wordt er wel eens voor de aardigheid een hond losgelaten. Het beest springt dan van den een naar den ander. Het is er namelijk op getraind, uitsluitend mensen in een gevangenispakje aan te vallen. Wie een eind op zij springt om het dier te ontlopen, moet oppassen dat hij niet te dicht bij de wachtposten komt, want anders loopt hij de kans wegens poging tot ontvluchting neergeschoten te worden.

In het bos bij het kamp te Amersfoort lieten de SS-lieden de gevangenen eens een grote kuil graven, die een paar meter diep moest zijn en ongeveer 4 bij 4 meter groot. De kuil werd gevuld met water en modder en toen werden er een paar gevangenen in geworpen. Wie er uit wist te kruipen, had zijn leven gered. Wie er niet uit wist te komen, stikte in de modder.

Zo kan een SS-man van het wachtbataljon van alles beleven. Een hunner kwam eens in Vught een gevangene tegen, die een beetje traag zijn muts afzette en niet eerbiedig genoeg groette.

„Du Rindvieh" klonk het, „ga op de grond liggen en zeg dat ge een plutocraten zwijn bent!"

De gevangene voerde het bevel uit, waarna hem gezegd werd, dat hij een handvol aarde moest opeten. De man stopte het zand in zijn mond en hij was gedwonhet door te slikken.

Zulke „Geschichten aus den Vughter Wald', geven kleur en fleur aan het leven van den SS-man van het wachtbataljon. Hij heeft een interessant beroep, vol van afwisseling en opwindende avonturen. Bovendien worden zijn familieleden goed verzorgd, krijgt hij gratis medische behandeling, een slordige veertig gulden per week, extra levensmiddelen etc.

Aarzel daarom niet langer, gij flinke kerels tussen 19 en 30 jaar. Meldt U aan voor de Waffen-SS en dan in het biezonder voor het SS-wachtbataljon te Amersfoort. Neemt uw aandeel in de strijd, die het Duitsland van Adolf Hitler voert voor Christendom, cultuur en beschaving! Flinke kerels melden zich nu!"

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

IN.CU

Met een gevoel van oprechte vreugde las ik de advertenties in uw geacht blad van heden „Bekendmaking" van de Voedselvoorzienings- en Distributiecommissie en In.-Cu. Hieruit mag men dus veilig de conclusie trekken, dat deze Bureaux het einde van het gevaar van oorlog en van voedselvoorziening inluiden. Zelfs gaan deze bureaux zover om van de veilige koers van het er op na houden van reserve-voedselvoorraden af te wijken en een begin te maken met de liquidatie hiervan.

Een woord van hulde past ons hier voor den heer Van Boven voor het aanleggen van deze reserve, welke gelukkig niet voor oorlogsgevaar behoefde aangesproken te worden. Men gaat zelfs zover om, teneinde de liquidatie mogelijk te maken, artikelen als melk in blik, cornedbeef, blikgroenten en reuzel als distributiegoederen aan te merken en de import hiervan te verbieden.

Waar elk land dankbaar zal zijn van alle rompslomp van distributie en dergelijke oorlogsnoodmaatregelen bevrijd te zijn, gaat Curaçao deze aan het einde van de oorlog toepassen, hoewel dit zelfs gedurende de oorlogstijd niet nodig bleek te zijn. Tot nog toe zijn er steeds meer dan voldoende voedselvoorraden op Curaçao geweest, dank zij de voorzorgsmaatregelen van de regering en de handel zelf. Tekorten zijn er niet noemenswaardig voorgekomen.

En nu gaat men een gezonde handelspolitiek beperken en zal de voedselvoorziening van ons gebied voorlopig geleid worden door krachten, welke haar sporen in de handel nog niet verdiend hebben. Tegen een maatregel van zo een ver strekkende aard dient ernstig gewaarschuwd te worden daar hieruit een werkelijk tekort aan voedingsmiddelen kan voortvloeien. En hoelang zal het duren, eer dat de handel na een lange stagnatie van de import weer normaal zal functionneren? Bij het artikel mais duurde dit al meer dan een half jaar.

Zou het nu niet beter zijn, dat elke handelaar vrij blijve om zijn voedselvoorraden op normale wijze aan te vullen? Bijtijds zal de consument dan ook van de dalende prijzen kunnen profiteren. Door zijn grote voedselvoorraad thans te Curaçao te liquideren zal het Bureau van Voedselvoorziening dit gezonde proces belemmeren.

Vele krantenartikelen worden gewijd aan het nijpende voedseltekort in Nederland, overal worden gelden verzameld om de bittere nood te helpen lenigen. En hier heeft de gemeenschap (het Gouvernement) een groot overcompleet aan voedsel. Wie kan hier tegen zijn, om deze hele voorraad beschikbaar te stellen en te verschepen naar Nederland, zodra dit bevrijd is, als een geschenk van dit gebiedsdeel? De handel blijft dan normaal zijn functie vervullen als distributeur en het Gouvernement behoudt haar voedsel-reserve tot het laatste ogenblik.

„Een schip met voedsel voor het hongerende Nederland" zij ons aller parool, een prachtig symbool van liefde voor het moederland.

„Moge dit een historisch feit worden."

F. Vreugdenhil.

Wij ontvingen

C.S.C. heeft ter gelegenheid van haar 25 jarig bestaan op 30 Augustus aanstaande een schitterend feestnummer van haar orgaan uitgegeven, op welks omslag de voor deze gelegenheid verkozen Koningin. Mejuffrouw Elaine da Costa Gomez, is afgebeeld. Er wordt in het Nederlands een overzicht van het bestaan der vereniging gegeven en enkele nog in leven zijnde oud-voorzitters schrijven een gelukwens in het Engels en het Spaans.

Het C.S.C.-Praatje is verder opgeluisterd met rijmpjes en vele foto's, o.a. van sportlieden, die tijdens de feestweek der vereniging op de terreinen van Scharlo hun kunnen tonen.

Naar- wij vernemen zijn de feesten thans in volle gang. Ieder ga maar eens kijken. Men is er gastvrij en hartelijk.

Survivals and New Arrivals door **Hilaire Belloc,** uitgegeven door Sheed & Ward te New York in een goedkope druk voor $ 1. **Calista,** door **John Henry Cardinal Newman,** eveneens uitgegeven door Sheed & Ward te New York voor $ 1.

Er is een zekere overeenkomst tussen deze beide boeken, beide geschreven door grote geesten, zoals er slechts weinige in een eeuw geboren worden. Newman schreef zijn roman „Callista" en hetzelfde onderwerp zou men kunnen zeggen, wordt door Belloc in „Survivals and new Arrivals" behandeld. Newman geeft in zijn boek een schets van de derde eeuw, merkwaardige tijd waar wij ons te gretig op beroepen. Degenen die in de 3e eeuw leefden zagen met devotie terug op de „goede oude tijden", toen de Christenen werkelijk Christenen waren. Het zal altijd wel zo geweest zijn en misschien ook altijd zo blijven. Toch was de tijd, die Newman beschreef en die met het huidig tijdsgewricht in zovele opzichten vergeleken kan worden, niet dor. Cyprianus was bisschop van Carthago en Augustinus' grootheid zou de naaste toekomst verlichten. Het Christendom wordt besprcken en is in bespreking zelve. En wat het toen was, was het in de tijd, dat Belloc zijn zo verwante, maar toch ook zo geheel andere boek „Survivals and New Arrivals" schreef.

President Roosevelt, die Hawaii onlangs bezocht, is hier in conferentie met de oorlogsleiders in het gebied van de Stille Oceaan. Admiraal Chester W. Nimitz wijst naar Tokio op een reusachtige kaart. Men ziet nog Generaal MacArthur (links) en Admiraal Leahy, Chef Staf van den President (tweede van rechts).

Op zijn reis naar het gebied van de Stille Oceaan bezocht President Roosevelt ook de Aleoeten. Op een Noordamerikaanse basis gebruikte hij een maaltijd met de manschappen en officieren